

25 éves az „Agrokémia és Talajtan”

E számmal indul folyóiratunk — az „Agrokémia és Talajtan” — 25. kötete. Mire napvilágot lát, szinte teljes a negyedszázados tevékenység is, hiszen folyóiratunk első száma 1951. novemberi kelttel jelent meg.

Magyar agrokémiai és talajtani folyóirat létesítésére vonatkozó törekvések jóval megelőzték az „Agrokémia és Talajtan” indulását. Már a II. világháború előtt is igen jelentős számú talajtani és agrokémiai dolgozat jelent meg különböző hazai folyóiratokban és gyűjteményekben. Szakembereink különösen a Földművelésügyi Minisztérium kiadásában megjelenő „Kísérletügyi Közlemények” és „Mezőgazdasági Kutatások” hasábjain közölték dolgozataikat. E folyóiratoknak nem egy száma főleg, vagy szinte kizárólag talajtannal vagy agrokémiával foglalkozó cikkeket tartalmazott. Gyakoriak voltak azonban a talajtani dolgozatok más folyóiratokban is, amelyek közül különösen az „Öntözésügyi Közlemények” köteteit kell kiemelnünk.

Tulajdonképpen az Agrokémiai Intézet alapításával a rendszeres publikáció is kezdetét vette, amikor 1949. augusztus 1-én megjelent a korábbi „Talajvizsgálat” című sokszorosított kiadvány új száma — „Agrokémia” címmel. Ennek szerkesztősége és kiadója az újonnan alakult Agrokémiai Intézet volt. Az „Agrokémia” sokszorosított, de egyre szebb kivitelben egészen folyóiratunk megalakulásáig került publikálásra, eleinte havonként kisebb, majd később negyedévenként lényegesen terjedelmesebb füzetekben. A szerény külalak ellenére a folyóirat tartalmas és igényes volt. Így pl. már az első szám 1949. augusztusában PÁTER KÁROLY: „Az agrokémia ötéves tervéről” című dolgozatával indult és a közlemények között helyet kapott BALLENEGGER RÓBERT: „Gyors talajvizsgálati módszerek alkalmazása mezőgazdaságunk érdekében” című dolgozata is. Az 1949. decemberi számban KLIMES-SZMIK ANDOR: „A Mattson-féle talajkolloidika” címmel írt dolgozatot, amelyben a hazánkban akkor még jóformán alig ismert új talajfiziko-kémiai iskola alapjait és eredményeit foglalja össze. Az 1950. 1–3. számban id. VÁRALLYAY GYÖRGY: „Üzemi talajtérképek” című dolgozata lát napvilágot. A hivatkozott példák jól mutatják, hogy már e folyóirat is figyelmet fordít a kutatási eredmények ismertetésére éppúgy, mint azoknak gyakorlatban történő alkalmazására. Helyet kaptak ezekben a számokban a szovjet talajtani eredményekkel foglalkozó dolgozatok is, melyek a felszabadulás után aránylag gyorsan váltak ismertté szakembereink körében. A nemzetközi tudományos élettel foglalkoznak az első számokban a IV. Nemzetközi Talajtani Kongresszusról (Amszterdam, 1950), VILENSKIJ talajfizikai munkásságáról, VILJAMSZ munkáiról szóló dolgozatok és ismertetések.

Már ezek a számok is igen bő és igényes vitarovatot tartalmaznak, nem egy esetben a terjedelem 30–50 százalékában.

Így elmondhatjuk, hogy folyóiratunk megalakulása előtt, nemcsak az igény merült fel a hazai talajtani és agrokémiai dolgozatok és kritikai anyag rendsze-

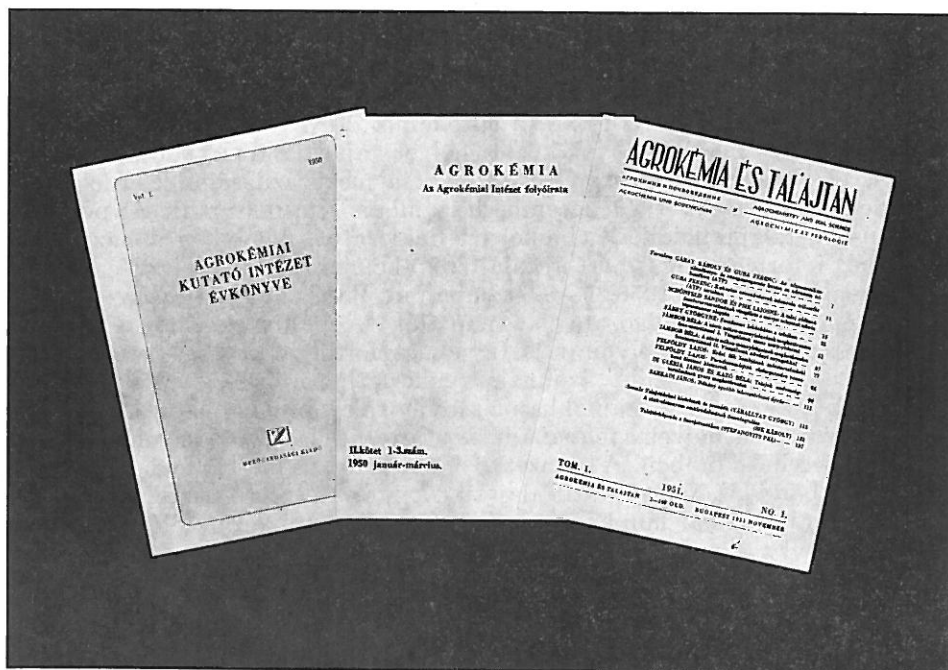
res publikálására, hanem létrejöttek a szerkesztés és kiadás azon módszerei is, amelyek alapjukban véve máig érvényben vannak.

Ugyancsak az „Agrokémia és Talajtan” előfutárjának kell tekintenünk az 1950. év anyagát összefoglaló és 1952-ben megjelent „Agrokémiai Kutató Intézet Évkönyvét” is. Amikor megindult az „Agrokémia és Talajtan” termé- szetszerűleg e publikációk hivatásukat betöltvén megszűntek.

Lapunk első száma 1951 novemberében látott napvilágot, mint az Agrokémiai Kutató Intézet kiadványa, az első kötet 4. száma pedig 1952 végén jelent meg, így az első kötet némileg több mint egy évi tevékenységet ölel fel. A folyóirat első felelős szerkesztője PÁTER KÁROLY, az Intézet akkori igazgatója, szerkesztője pedig WALGER JÁNOS volt. PÁTER KÁROLY 1960-ig töltötte be ezt a funkciót, mikoris a folyóirat szerkesztésére e sorok írója kapott megbízást, WALGER JÁNOST technikai szerkesztői megbízatásában 1970 elején ifj. VÁRALLYAY GYÖRGY váltotta fel.

Az első kötet szerkesztő bizottságának tagjai: BALLENEGGER RÓBERT, DI GLÉRIA JÁNOS, FEKETE ZOLTÁN, GYÖRFFY BARNA, HEGEDÜS ISTVÁN, KUTHY SÁNDOR, MÁRKUS LÁSZLÓ, PRETTENHOFFER IMRE, SARKADI JÁNOS és STEFANOVITS PÁL voltak. A folyóirat indulásától, annak első évtizedében a szerkesztésben, a szerkesztés alapelveinek, szervezeti munkájának megteremtésében igen nagy szerepe volt BALLENEGGER RÓBERTnek.

Miután az „Agrokémia és Talajtan” hazánk felszabadulása után nem csak mezőgazdasági tudományunkban volt az egyik első tudományos folyóirat, profilját elég szélesre kellett megállapítania ahhoz, hogy néhány olyan társ-

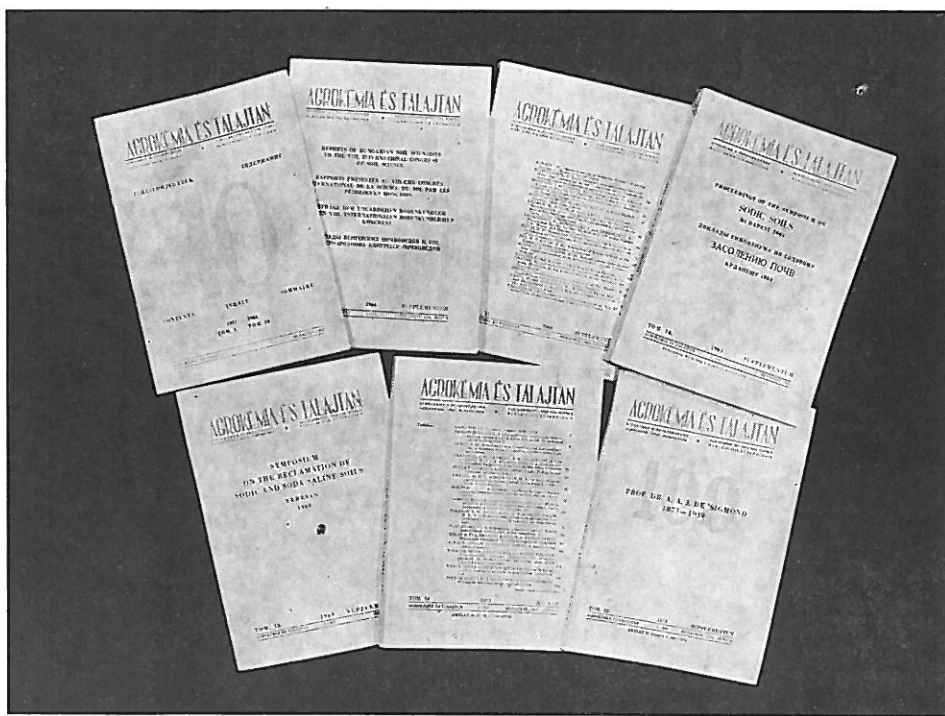
tudomány számára is publikációs lehetőségeket adjon, amelyeknek akkor még önálló folyóiratuk nem volt. Ide tartoztak a növényi biokémia, növényélettan, növénytermesztés és más ágazatok. Természetszerűleg, mikor később e tudományágak önálló folyóirathoz jutottak, az „Agrokémia és Talajtan” tevékenységét a szorosabban vett szakterületére szűkítette.

Már a folyóirat megjelenésének második évében változás történt a szerkesztő bizottságban, amennyiben MÁRKUS LÁSZLÓ a szerkesztő bizottság egyik legaktívabb tagja meghalt, HEGEDÜS ISTVÁN pedig átszervezés miatt vált meg a szerkesztő bizottságtól. Ekkor egészült ki a folyóirat szerkesztő bizottsága ARANY SÁNDORRAL, BACSÓ ALBERTTEL, FERENCZ VILMOSSAL és SZABOLCS ISTVÁNNAL.

1954-ben a 3. kötet 4. számát SIGMOND ELEK halálának 15. évfordulójának szentelte a szerkesztőség. Ebben a számban írtak először folyóiratunkban külföldi szerzők, a talajtan művelésének olyan neves képviselői, mint a szovjet D. G. VILENSZKIJ és V. A. KOVDA, a francia A. DEMOLON, a román A. D. CHIRITA, stb.

1956-ban kapcsolódott szerkesztő bizottságunk munkájába DOBY GÉZA és PÁNTOS GYÖRGY.

Az „Agrokémia és Talajtan” 10. kötetében — 1961-ben — már külön füzetben publikálta megjelent dolgozatainak bibliográfiáját. Ezt megelőzően a Magyar Tudományos Akadémia Talajtani és Agrokémiai Kutató Intézetének bizonyos átszervezésével együtt a szerkesztő bizottság összetételében is változások történtek.

1960-ban a Magyar Tudományos Akadémia a következő szerkesztő bizottságot nevezte ki:

Főszerkesztő: SZABOLCS ISTVÁN

Technikai szerkesztő: WALGER JÁNOS

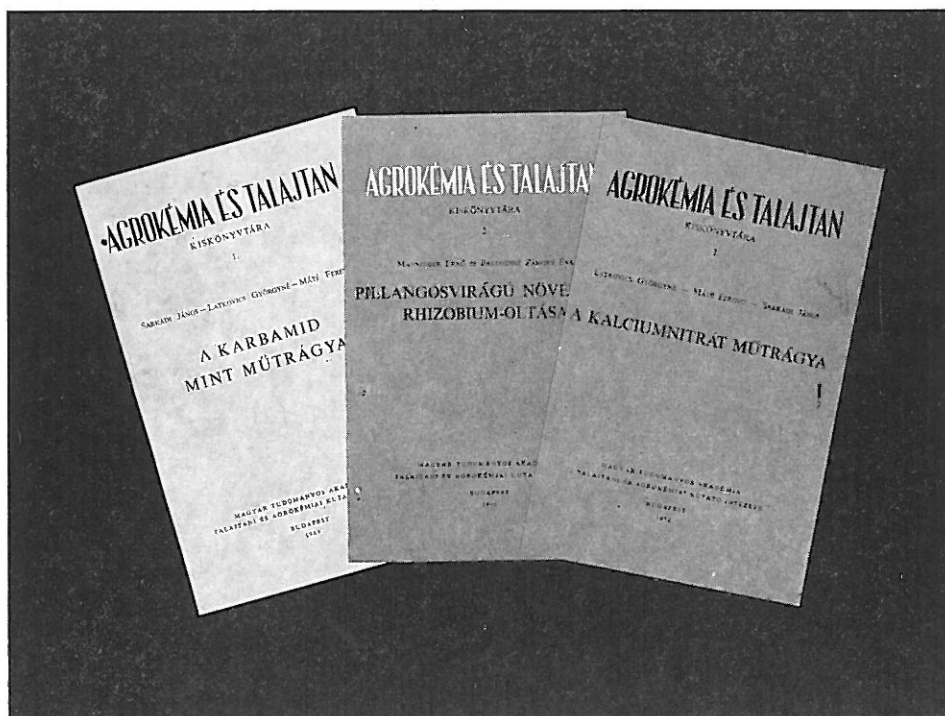
Tagok: BALLENEGGER RÓBERT, DI GLÉRIA JÁNOS, GEREI LÁSZLÓ, PÁTER KÁROLY, STEFANOVITS PÁL, SZEGI JÓZSEF.

Erre az időre nemcsak a folyóirat profilja és szerkesztési alapelvei alakultak ki, hanem rendszeresen közöl cikkeket külföldi szerzőktől is. A kutatási eredményeket bemutató dolgozatokon kívül lényeges részét képezi a Szemle-rovat, amelyben a talajtan és agrokémia aktuális eseményeiről, kül- és belföldiekről egyaránt tájékoztatja az olvasót. A folyóirat Vita rovatában helyet kapnak különböző nézetek és vélemények. Egyre több és szélesebb körű ismertetést közöl az új szakkönyvekről, ill. jelentősebb publikációkról és kiadványokról.

1964-ben PÁTER KÁROLY halála fájdalmas veszteséget jelentett folyóiratunknak. Ugyanabban az évben DI GLÉRIA JÁNOS hosszabb időre Kuba utazott.

1965-ben LÁNG ISTVÁNNAL és PÁNTOS GYÖRGGYEL egészült ki a szerkesztő bizottság.

1964-ben a 13. kötethez külön kiadványt, Supplementumot csatlakoztat a folyóirat, amelyben a magyar szakembereknek a Nemzetközi Talajtani Társaság VIII. (bukaresti) Kongresszusára beküldött dolgozatait közli. Ez az első

olyan füzet a folyóiratnak, amely kizárólag világnyelveken, németül, angolul, franciául és oroszul jelent meg. A könnyebb megérthetőség és a nemzetközi kapcsolatok könnyítése céljából egyébként már az első számától kezdve a dolgozatoknak részletes idegen nyelvű összefoglalóját is közli, amely az 1960-as évektől kezdve rendszeresen három világnyelven, melyek közül az angol és orosz mindig szerepel, kerül ismertetésre.

A Supplementum kiadványok módszerét rendszeresen folytatta ezután a folyóirat szerkesztő bizottsága, így 1964-ben a budapesti Szódás-Szikes Szimposiumról a 14. kötethez, 1968-ban a 17. kötethez különböző hazai és külföldi szerzők tollából írt dolgozatokból, 1969-ben a Nemzetközi Talajtani Társaság Szikes Albizottságának jereváni Szikes Szimposiumáról a 18. kötethez, 1974-ben pedig SIGMOND ELEK születésének 100 éves évfordulójára a 23. kötethez adott ki idegen nyelveken Supplementumokat.

1968-ban kapcsolódott a szerkesztő bizottság munkájába GÉCZY KÁROLY, GYÖRFFY BÉLA és SIPOS SÁNDOR.

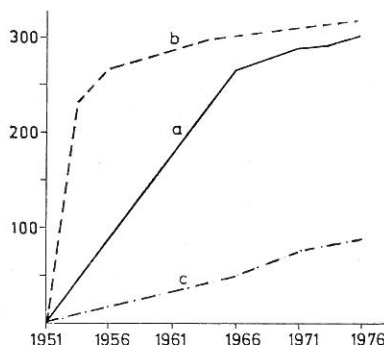
1970-ben a Magyar Tudományos Akadémia új szerkesztő bizottságot nevezett ki:

Főszerkesztő: SZABOLCS ISTVÁN

Technikai szerkesztő: VÁRALLYAY GYÖRGY

Tagok: FEKETE ZOLTÁN, GÉCZY KÁROLY, GEREI LÁSZLÓ, KLIMES-SZMIK ANDOR, LÁNG ISTVÁN, LATKOVICS GYÖRGYNÉ, PÁNTOS GYÖRGY, SARKADI JÁNOS, SIPOS SÁNDOR, STEFANOVITS PÁL és SZEGI JÓZSEF.

1973-ban GÉCZY KÁROLYT LŐRINCZ JÓZSEF váltotta fel a szerkesztő bizottságban.

A folyóirat cserekapcsolatainak és előfizetői számának alakulása. a) külföldi cserekapcsolatok; b) magyar előfizetők; c) külföldi előfizetők.

Increase in the exchange relations and in the number of subscribers of our journal. a) exchange relations; b) Hungarian subscribers; c) foreign subscribers.

Расширение журнального обмена и возрастание количества подписных изданий. а) Зарубежный обмен; b) Венгерские подписчики; c) Зарубежные подписчики.

Abból a célból, hogy a gyakorlat igényeit jobban kielégítsük, folyóiratunk Szemle- és Vitarovatán túlmenően is igyekeztünk jól érthető, tudományos igényű megírt műveket adni a termelésben dolgozó szakemberek kezébe. Így indítottuk meg 1969-ben az „Agrokémia és Talajtan Kiskönyvtárát”, amelynek eddig három száma jelent meg.

A 25 év távlatából örömmel lehet megállapítani, hogy folyóiratunkat indulásától kezdve kedvezően fogadták kül- és belföldi szakembereink, szakintézmények, társfolyóiratok és referáló folyóiratok egyaránt. Ennek a kedvező fogadtatásnak jele, hogy a nyelvi nehézségek ellenére folyóiratunknak igen tekintélyes számú külföldi olvasója és cserekapcsolata van. Kedvezőnek kell megítélnünk hazai olvasótáborunkat is, mind mennyiségileg, mindpedig minőségileg, különösen, ha figyelembe vesszük azt, hogy a megjelenő dolgozatok jelentős része olyan elméleti problémákat tárgyal, amelyekkel hazánkban aránylag kevés ember foglalkozik, gyakorlati hasznosításához pedig egyéb közlemények, vagy adaptálás segít hozzá. Különös öröm az a bizalom és ragaszkodás, amellyel a szakemberek és a szerzők segítik munkánkat. Az eddig kiadásra került 24 kötet 81 füzetében, kb. 14 000 nyomtatott oldalon közel másfélezer cikk látott napvilágot, ezek közel egyharmada szemle- és vitacikk. A magyar szerzők több, mint 40 hazai munkahely (intézet, tanszék, gazdaság, vállalat, stb.) dolgozóit képviselték, külföldi szerzőink között 35 ország szakemberei szerepelnek.

Annak ellenére, hogy folyóiratunk szerkesztési és kiadási politikája, alapelvei az elmúlt időszak során változatlanok maradtak, ezek megvalósítása során szerkesztőségünk mindig igyekezett lépést tartani az agrokémiában és talajtanban tapasztalható nagyarányú fejlődéssel. Ez a törekvés hatott át bennünket a cikkek kiválasztásánál, egyes számok profiljának és tartalmának megtervezésénél, és végül, de nem utolsó sorban annál az elgondolásnál, hogy folyóiratunk célja nemcsak a szakközönség tájékoztatása, és az arra méltó tudományos igényű dolgozatok közlése, hanem a gyakorlati élet, a termelés minél fokozottabb mértékű segítése is. Különös jelentősége van ezért a folyóiratunkban folyó tudományos vitáknak és annak a fórumnak, amelyet a lap különböző álláspontok, vélemények képviselői számára teremt.

Mikor folyóiratunknak a termeléssel szemben fennálló kötelességeiről szólnunk, büszkén idézhetjük az első szám bevezetőjéből: „Még szorosabbá

Prof. Dr. R. BALLENEGGER

Prof. Dr. K. PÁTER

kívánjuk fűzni azt a kapcsolatot, mely kutatóink és a gyakorlat szakemberei közt már eddig is fennállt; kapcsolataink elmélyítése kétségtelenül termékenyítőleg fog hatni mind kutatóinknak, mind a gyakorlat szakembereinek munkájára. Folyóiratunkból a gyakorlat szakemberei a tudomány haladásáról értesülnek és így mód nyílik számukra, hogy a tudomány megállapításait gyakorlati feladataik megoldására használják fel; de folyóiratunk révén a gyakorlat szakemberei számára lehetőség nyílik arra is, hogy termékenyítő hatással legyenek a kutató munkájára. Folyóiratunk nyitva áll számukra; kérjük őket, közöljék velünk problémáikat, amelyek a tudomány haladásával, valamint az új felismerések alkalmazása terén munkájuk során felmerülnek. Ez serkentőleg fog hatni kutatóinkra és hasznos lesz a gyakorlat számára is." Ezt az elvet ma is valljuk és ehhez ma sincs hozzátenni valónk.

Fenti célokat elősegítette az is, hogy folyóiratunkat 22. kötetével kezdődően, 1972-től a Magyar Tudományos Akadémia Talajtani és Agrokémiai Kutató Intézete a Magyar Talajtani Társaság közreműködésével adja ki. A szaktudomány intézetei és a Társaság között a kapcsolat ezt megelőzően is jó volt, azonban a formailag is realizált közös tevékenység fokozottabb mértékben tette lehetővé, hogy folyóiratunk a Magyar Talajtani Társaság életével, rendezvényeivel, eredményeivel jobban foglalkozzék.

A szerkesztő bizottság tagjai 1976-ban: (balról jobbra, 1. sor) I. LATKOVICS, I. LÁNG, I. SZABOLCS, P. STEFANOVITS, K. KESZTHELYI, secr., (2. sor) L. GEREI, J. SARKADI, Z. FEKETE, J. SZEGI, G. VÁRLLYAY, (3. sor) G. PANTOS, J. LŐRINCZ, S. SIPOS, B. GYÓRFFY, A. KLIMES-SZMIK.

Members of the Editorial Board in 1976: (from left to right, 1st, 2nd and 3rd rows.)

Члены редколлегии в 1976 году: (Справа налево, первой, второй и третий ряд)

Ha végigtekintünk az „Agrokémia és Talajtan” 24 eddig megjelent kötetén, nemcsak azt láthatjuk, hogy szerzőink tábora megnőtt, mind számszerűen, mind földrajzi értelemben, hanem azt is, hogy lapunkban, annak megalapítása óta felnőtt új talajtani és agrokémiai kutatónemzedék mindinkább teret kap. Ugyanakkor nagy fájdalommal nélkülözzük szerkesztő bizottságunk azon tagjait, akik az elmúlt évek során visszavonhatatlanul eltávoztak körünkől. Nincs már köztünk az „Agrokémia és Talajtan” első szerkesztője PÁTER KÁROLY, a szerkesztő bizottság tagjai közül BALLENEGGER RÓBERT, DOBY GÉZA, GYÓRFFY BARNA, KUTHY SÁNDOR és MÁRKUS LÁSZLÓ.

Köszönet illeti mindazokat, akik a folyóirat szerkesztőségének az elmúlt időkben lehetővé tették, hogy a kitűzött célok irányába haladjon. Elsősorban köszönet illeti a Magyar Tudományos Akadémiát, amely erkölcsi és anyagi támogatásával biztosítja a folyóirat megjelenésének rendszerességét, az Akadémiai Kiadót és Nyomdát, melyek gondozása igen értékes és fontos. Az anyagi támogatásnál nem kevésbé lényeges azonban az a szeretet, amellyel a szakemberek széles köre az „Agrokémia és Talajtan”-t magáénak érzi. A szerkesztő bizottság tagjainak lelkes és önzetlen munkája mellett folyóiratunk szerkesztését nagymértékben támogatta lektoraink népes tábora, akiknek száma olyan jelentős volt az elmúlt időszakban, hogy itt még név szerinti felsorolásukra sincs lehetőség. A technikai szerkesztés munkájában kiemelkedett PRETSCH ERNŐNÉ szerepe, aki több mint másfél évtizedig látta el feladatát, melyet nyugdíjba vonulása után KESZTHELYI TIBORNÉ vett át.

Egy tudományos folyóirat kötelessége nemcsak az, hogy a szerzőknek publikációs lehetőséget nyújtson. Legalább annyira fontos az, hogy a tudományág fejlődését figyelemmel kísérje, információs és szervező tevékenységet is folytasson tudományága területén. Tevékenysége során hidat kell ácsolnia nemcsak különböző nézetek és tudományos iskolák, hanem néha generációk között és országhatárok fölött is. A folyóirat szerkesztésénél nélkülözhetetlen a céltudatosság és objektivitás. Minden tudományág területén pontos tájékozódás szükséges ahhoz, hogy a folyóirat szerkesztésénél a tudományos anyagból a megfelelő szelektálás végrehajtható legyen. Bírálnia kell, hogy tanítson, és inspirálnia a vitát azért, hogy az egyetértést előmozdítsa.

Úgy érezzük, ezek a célok voltak szemünk előtt az eltelt negyedszázad alatt is, és ezek felé kell haladnia szerkesztő bizottságunknak a jövőben is.

Az „Agrokémia és Talajtan” megindulásakor éppúgy, mint fennállásának 10 éves évfordulóján rövid szerkesztőségi cikkben kértük a szakembereket, hogy munkájukkal, dolgozataikkal, kritikájukkal támogassák folyóiratunk szerkesztését. A 25. kötet indulásakor ugyanezt a kérést ismételjük, hiszen kollegáink közreműködése és bizalma tette lehetővé az eddigi eredményeket és csak ez lehet a záloga a továbbiaknak is.

SZABOLCS ISTVÁN

Twenty-fifth Anniversary of Agrokémia és Talajtan

The first issue of Agrokémia és Talajtan made its appearance in November 1951, so this year the 25th volume will be completed. We feel that on this occasion it is appropriate to present our readers with a short review of the past and present of our journal.

The publication of the results of research is as important as the research itself, and the need of a Hungarian periodical devoted to soil science and agricultural chemistry was strongly felt well before the founding of Agrokémia és Talajtan.

Before World War II, Hungarian scientists could publish papers dealing with problems in soil science and agricultural chemistry in various Hungarian periodicals, mostly in "Kísérletügyi Közlemények" (Research News), "Mezőgazdasági Kutatások" (Agricultural Research) and "Öntözésügyi Közlemények" (Journal of Irrigation). Although some issues of the above periodicals were dedicated entirely to soil science and agricultural chemistry, as the data accumulated, and the number of research workers increased, the need became more urgent for a specific medium, which would provide for a more direct contact among those interested in the same problems.

A few months before the founding of the Institute for Agricultural Chemistry (later Research Institute for Soil Science and Agricultural Chemistry of the Hungarian Academy of Sciences), there appeared 3 issues of a mimeographed publication "Talajvizsgálat" (Soil Research), edited by the Ministry of Agriculture. Starting with the 4th issue, renamed as "Agrokémia" (Agricultural Chemistry), the newly founded Institute resumed responsibility for its editing and publication.

In spite of its modest get-up, "Agrokémia" carried important and valuable contributions — among others "The five-year-plan of Hungarian agricultural chemistry" by K. PÁTER and "Application of rapid soil analytical methods for ensuring the increase of agricultural production" by R. BALLENEGGER — already in its first issue published in August 1949. In the December issue of the same year, A. KLIMES-SZMIK published a study on "Mattson's soil colloids", reviewing in detail the fundamentals and results of the new soil physico-chemistry school which was at that time hardly known in Hungary. In 1950, issue 1—3. carried an important paper by G. VÁRALLYAY sr. on "Large-scale soil maps".

The first issue of Agrokémia és Talajtan — edited and published by the Institute for Agricultural Chemistry — came out in November 1951, and No. 4 of Vol. 1. was issued at the end of 1952. Thus the first volume represents a little more than one year's activity. At that time the Editorial Board consisted of the following persons:

Editor-in-Chief: Prof. Dr. K. PÁTER, then Director of the Institute;

Technical Editor: Dr. J. WALGER;

Members: Prof. Dr. R. BALLENEGGER, Prof. Dr. J. DI GLÉRIA, Prof. Dr. Z. FEKETE, Dr. BARNA GYÓRFFY, Dr. I. HEGEDŰS, Dr. S. KUTHY, Dr. L. MÁRKUS, Dr. I. PRETTENHOFFER, Dr. J. SARKADI and Dr. P. STEFANOVITS.

Prof. BALLENEGGER deserves special mention for his outstanding role in formulating the principles of editing, as well as in improving organizational work, particularly in the first decade of the journal.

Agrokémia és Talajtan was among the first scientific periodicals published in Hungary after the Second World War, consequently at the beginning its scope had to be wide enough to provide possibilities of publication for workers of related branches of science (e.g. plant physiology, biochemistry, etc.) which, at that time, did not have specific journals. As soon as they had their own media, the scope of Agrokémia és Talajtan could be restricted.

In three years' time certain changes occurred in the Editorial Board. Dr. MÁRKUS, one of the most active members, had died suddenly at a very young age and Dr. HEGEDŰS resigned on account of his other responsibilities. They were replaced by Dr. S. ARANY, Dr. A. BACSÓ, Dr. V. FERENCZ and Dr. I. SZABOLCS.

In 1954, No. 4. of Vol. 3. was dedicated to the memory of Prof. Dr. A. A. J. DE 'SIGMOND, the great Hungarian soil scientist, on the 15th anniversary of his death. It was on this occasion that foreign scientists — such outstanding representatives of international soil science as D. G. VILENSKY and V. A. KOVDA (USSR), A. DEMOLON (France), C. D. CHIRITA (Rumania) — contributed first to Agrokémia és Talajtan.

In 1956 Prof. Dr. G. DOBY and Prof. Dr. G. PÁNTOS became members of the Editorial Board.

Vol. 10. of Agrokémia és Talajtan had a separate issue giving the complete list of papers published in the journal up to that time.

In 1960 the Hungarian Academy of Sciences appointed the following Editorial Board:

Editor-in-Chief: Dr. I. SZABOLCS;

Technical Editor: Dr. J. WALGER;

Members: Prof. Dr. R. BALLENEGGER, Prof. Dr. J. DI GLÉRIA, Dr. L. GEREL, Prof. Dr. K. PÁTER, Dr. P. STEFANOVITS and Dr. J. SZEGI.

By that time the scope of the periodical as well as the principles of editing had been definitely established. In addition to papers representing original research work and reporting the obtained results, every issue carries articles in the "Review" column, supplying detailed information on various research activities pursued in the fields of soil science and agricultural chemistry both in Hungary and abroad. Agrokémia és Talajtan has also a "Debate" column in which the diverse opinions concerning certain problems can be expounded. Book-reviews are also published regularly.

In 1964 the passing away of Prof. Dr. K. PÁTER was a painful loss for Agrokémia és Talajtan, and Prof. Dr. J. DI GLÉRIA resigned from the Editorial Board because of an assignment abroad lasting for several years. Their place was taken by Dr. I. LÁNG and Prof. Dr. G. PÁNTOS in 1965.

Foreign scientists contribute regularly to Agrokémia és Talajtan. In order to promote international scientific relations and to facilitate the exchange of ideas and of the latest results, the summaries of papers on original research work are translated into three languages: English, Russian and either German, French or Spanish.

It was in 1964 that the first foreign language Supplement (to Vol. 13.) was published. It carried the contributions of Hungarian research workers presented to the 8th International Congress of Soil Science in Bucharest.

It was received so favourably that since that time several Supplements have been published (to Vol. 14 (1965): Symposium on Sodic Soils, Budapest, 1964; to Vol. 18 (1969): Symposium on Sodic and Soda-Saline Soils, Yerevan, 1969. Volumes 17 and 23 included Supplements, too, — the latter was dedicated to the memory of A. A. J. DE 'SIGMOND on the centenary of his birth — carrying papers by Hungarian and foreign experts.

In 1968 the Editorial Board was enlarged by new members: Dr. K. GÉCZY, Dr. BÉLA GYÓRFFY and Dr. S. SIPOS. Next year Prof. BALLENEGGER, to whose tireless, fruitful activity, and stimulating care *Agrokémia és Talajtan* owes so much, quietly passed away.

The new Editorial Board was appointed by the Hungarian Academy of Sciences in 1970:

Editor-in-Chief: Dr. I. SZABOLCS;

Technical Editor: Dr. G. VÁRALLYAY;

Members: Prof. Dr. Z. FEKETE, Dr. K. GÉCZY, Dr. L. GEREI, Dr. BÉLA GYÓRFFY, Dr. A. KLIMES-SZMIK, Dr. I. LÁNG, Dr. I. LATKOVICS, Prof. Dr. G. PÁNTOS, Prof. Dr. J. SARKADI, Dr. S. SIPOS, Prof. Dr. P. STEFANOVITS and Dr. J. SZEGI.

In 1973 Dr. K. GÉCZY was replaced by Prof. Dr. J. LŐRINCZ.

In order to enable agriculturists and farmers to follow more closely the latest scientific developments and results which can be directly utilized in agricultural practice, the "Pocket Library" of *Agrokémia és Talajtan* was initiated in 1969. So far three volumes have been published.

It has been very encouraging and stimulating for us that from the beginning *Agrokémia és Talajtan* has been received favourably by all. The ever growing interest in the journal is clearly reflected by the increasing number of subscribers both in Hungary and abroad. We also maintain publication exchange with more than 300 institutes and institutions of 54 countries.

Our Hungarian authors represent more than 40 institutes, university departments, laboratories, companies, etc. As regards our foreign authors, we have received papers for publication from 35 countries.

So far about 1500 papers have been published in the 24 volumes on about 14 000 pages.

The Editorial Board of *Agrokémia és Talajtan* has always endeavoured to keep the readers abreast of progress in agricultural chemistry and soil science. This endeavour has directed the selection of papers for publication, the planning of the scientific profile of the subsequent issues. Our other aim has been that *Agrokémia és Talajtan* should provide as much assistance as possible to those people who work in agricultural practice. This aim has been served mainly by the papers published in the "Review" column.

Starting with Vol. 20, *Agrokémia és Talajtan* is published in co-operation with the Hungarian Soil Science Society. The relationship between the Society and the institutes working in this field of science has always been satisfactory and fruitful. Since the establishment of an even closer connection, it has become possible to acquaint our readers more intimately with the activities, programmes and achievements of the Hungarian Soil Science Society.

On glancing through the 24 volumes of *Agrokémia és Talajtan* it can be seen that parallel with the increase in the number of our authors, both Hungarian and foreign, the younger generation of soil scientists and agro-chemists is granted more and more space in the journal. The passing of time,

however, has a sad aspect, too. During the past years several of our authors and of the members of the Editorial Board left us for ever. The passing away of Prof. Dr. G. DOBY, Dr. BARNA GYÖRFFY, Dr. S. KUTHY was a deeply felt loss for all of us.

I would like to avail myself of this opportunity to express sincere thanks to all those, who have assisted the Editorial Board in its endeavour to attain the aims of *Agrokémia és Talajtan*. Special mention is to be made of the Hungarian Academy of Sciences which has lent much appreciated permanent support and financial assistance, thus ensuring the regular publication of our journal. Acknowledgement is also due to the Publishing House and Printing Office of the Hungarian Academy of Sciences for assisting us in many ways over and above the printing of *Agrokémia és Talajtan*.

In our work we have always been encouraged by and inspired with the warm affection displayed for the journal by a large circle of experts both in Hungary and abroad. The generous assistance afforded by the members of the Editorial Board and the loyal co-operation of a great number of experts, — indeed they are so many that even listing them here by name is impossible — who evaluate the papers submitted for publication, have essentially promoted the editing of *Agrokémia és Talajtan*. The exceptional competence of Mrs. O. PRETSCH in the technical editing of the journal during more than 15 years deserves grateful acknowledgement. After her retirement her responsibilities have been assumed by Mrs. K. KESZTHELYI.

The duties of a scientific periodical are manifold. By publishing the results of research, it provides for a more direct contact among experts, and it not only traces progress in the given branches of science but also endeavours to bridge the gap between various opinions, countries and generations of scientists.

Objectivity, resoluteness and a thorough knowledge even of related branches of sciences are indispensable for the proper editing of a scientific journal. It is only then that the journal can fulfil its task: to criticize in order to teach, to inspire debate in order to achieve understanding.

We have tried our best to attain this goal during the past 25 years, and will continue to do so.

I. SZABOLCS

25 Jahre Agrokémia és Talajtan

Mit dieser Nummer startet der 25. Band unserer Zeitschrift Agrokémia és Talajtan (Agrochemie und Bodenkunde). Im Augenblick ihres Erscheinens wird ihre Tätigkeit wahrhaftig ein viertel Jahrhundert überspannen, ihre erste Nummer erschien ja im November 1951.

Die Bestrebungen für die Schaffung einer ungarischen Zeitschrift für Agrochemie und Bodenkunde sind dem Erscheinen der Agrokémia és Talajtan um ein Gutes zuvorgekommen. Die Fachleute veröffentlichten ihre Aufsätze besonders in den im Verlag des Ministeriums für Landwirtschaft erscheinenden Zeitschriften »Kísérletügyi Közlemények« (Mitteilungen über Versuche) und »Mezőgazdasági Kutatások« (Landwirtschaftliche Forschungen). Aber auch in anderen Zeitschriften, unter denen besonders die Zeitschrift »Öntözésügyi Közlemények« (Mitteilungen über Bewässerung) hervorgehoben werden muss, konnte man oft Aufsätze über Agrochemie und Bodenkunde finden.

Mit der Gründung des Institutes für Agrikulturchemie begann auch die eigentliche systematische Publikation, als am 1. August 1949 die neue Nummer der früher unter dem Titel »Talajvizsgálat« (Bodenuntersuchung) vervielfältigten Ausgabe mit dem neuen Namen »Agrokémia« (Agrochemie) erschien. Trotz ihres bescheidenen Äusseren war die Zeitschrift gehaltreich und hochwertig. So begann schon die erste Nummer im August 1949 mit einem Aufsatz »Über den Fünfjahrplan der Agrochemie« von K. PÁTER und unter den Veröffentlichungen erschien auch die Arbeit »Verwendung von schnellen Bodenuntersuchungsmethoden im Interesse der Landwirtschaft« von R. BALLENEGGER. In der Dezember-Nummer des Jahres 1949 erschien der Aufsatz von A. KLIMES-SZMIK: »Die Bodenkolloidik nach Mattson«. In dem Artikel wurden die damals in Ungarn noch kaum bekannten Grundlagen und Ergebnisse der neuen bodenphysikalisch-chemischen Richtung zusammengefasst. In den Nummern 1.—3. des Jahres 1950 wird die Arbeit »Betriebsbodenkarten« von G. VÁRALLYAY sen. veröffentlicht.

Schon vor dem Erscheinen unserer Zeitschrift bestand der Anspruch auf die systematische Publikation von einheimischen bodenkundlichen und agrochemischen Aufsätzen und ihrer Kritiken, und zu derselben Zeit entstanden auch jene Methoden der Redaktion und Ausgabe, die im Grunde genommen auch heute noch bestehen.

Die erste Nummer unserer Zeitschrift erschien im November 1951 in der Ausgabe des Agrochemischen Forschungsinstitutes, die 4. Nummer des ersten Bandes Ende 1952, so dass der Inhalt des ersten Bandes die Arbeit von mehr als einem Jahr umfasste. Im Redaktionsausschuss nahmen die folgenden Fachmänner teil:

Chefredakteur: Prof. K. PÁTER, der damalige Direktor des Institutes;

Technischer Redakteur: J. WALGER;

Mitglieder der Schriftleitung: R. BALLENEGGER, J. DI GLÉRIA, Z. FEKETE, BÁRNA GYÓRFFY, I. HEGEDÜS, S. KUTHY, L. MÁRKUS, I. PRETTENHOFFER, J. SARKADI und P. STEFANOVITS.

R. BALLENEGGER fiel in dem ersten Jahrzehnt bei der Schaffung der Grundprinzipien der Redaktion und Organisation eine sehr grosse Rolle zu.

Da die Zeitschrift Agrokémia és Talajtan nach dem II. Weltkrieg eine der ersten wissenschaftlichen Zeitschriften war, musste ihr Profil recht aus-

gedehnt festgesetzt werden, damit nicht nur für die Landwirtschaftswissenschaften, sondern auch für einige andere, mit ihr verbundenen Wissenschaftszweige — wie z. B. die Pflanzenbiochemie, Pflanzenbiologie, Pflanzenzucht — Publikationsmöglichkeiten gewährt würden, die damals noch keine selbständigen Zeitschriften besaßen.

Schon im zweiten Jahre des Erscheinens der Zeitschrift trat eine Änderung im Redaktionsausschuss ein: L. MÁRKUS, einer der aktivsten Mitglieder, verstarb, und wegen Umorganisierung schied I. HEGEDÜS aus dem Ausschuss aus. Damals wurde die Schriftleitung der Zeitschrift mit S. ARANY, A. BACSÓ, V. FERENCZ und I. SZABOLCS vervollständigt.

Im Jahre 1954 widmete die Redaktion die 4. Nummer des 3. Bandes dem 15. Jahrestag des Hinscheidens von Prof. A. A. J. DE 'SIGMOND. In dieser Nummer erschienen zum ersten Mal Artikel aus den Federn von so berühmten Repräsentanten der Bodenkunde, wie D. G. WILENSKIJ und V. A. KOVDA aus der Sowjetunion, A. DEMOLON aus Frankreich, C. D. CHIRITA aus Rumänien, usw.

Im Jahre 1956 schaltete sich in die Arbeit des Redaktionsausschusses Gy. PÁNTOS, und im Jahre 1957 G. DOBY ein.

Der 10. Band der Agrokémia és Talajtan brachte im Jahre 1961 schon in einem Sonderheft die Bibliographie der bis dorthin publizierten Aufsätze. Im Jahre 1960 ernannte die Ungarische Akademie der Wissenschaften folgenden Redaktionsausschuss:

Chefredakteur: I. SZABOLCS;

Technischer Redakteur: J. WALGER;

Mitglieder: R. BALLENEGGER, J. DI GLÉRIA, L. GEREI, K. PÁTER, P. STEFANOVITS, J. SZEGI.

Zu diesem Zeitpunkt gestaltete sich nicht nur das Profil der Zeitschrift und die Grundprinzipien der Redigierung aus, sondern die Zeitschrift brachte auch ständig Artikel von ausländischen Verfassern. Ausser der Publikation von Forschungsergebnissen bildet einen wesentlichen Teil der Zeitschrift die Rundschau, die den Leser über die aktuellen — inländischen und ausländischen — Ereignisse in Bodenkunde und Agrochemie orientiert. In der »Diskussion« werden verschiedene Anschauungen und Meinungen veröffentlicht. Sie bringt Besprechungen über neue Fachbücher, bedeutendere Publikationen, usw. in stets grösserem Masse.

In 1964 war das Verscheiden vom Prof. K. PÁTER ein schwerer Verlust für Agrokémia és Talajtan. J. DI GLÉRIA gab, wegen einer mehrjährigen Entsendung in Ausland, seine Funktion in der Schriftleitung auf. An ihre Stellen sind I. LÁNG und Gy. PÁNTOS getreten.

In dem Jahre 1964 wurde dem 13. Band der Zeitschrift eine Sonderausgabe (Supplement) beigelegt, die jene Arbeiten enthielt, welche von ungarischen Fachleuten zum VIII. Bukarester Kongress der Internationalen Gesellschaft für Bodenkunde eingesendet wurden. Dies war das erste Heft der Zeitschrift, welches ausschliesslich in Weltsprachen (deutsch, englisch, französisch, russisch) erschienen war. Zwecks leichterer Verständlichkeit und Erleichterung der internationalen Beziehungen wurden aber schon von der 1. Nummer angefangen ausführliche fremdsprachige Zusammenfassungen der Aufsätze mitgeteilt, vom Jahre 1960 an regelmässig in drei Weltsprachen, unter denen Englisch und Russisch ständig vertreten sind.

Die Methode der Sonderheft-(Supplement-)Publikationen wurde von dem

Redaktionsausschuss der Zeitschrift regelmässig fortgesetzt. So wurden in Sonderheften im Jahre 1964 zum 14. Band über das Budapester Symposium über Natriumkarbonathaltige Alkali-(Szik-)böden, im Jahre 1968 zum 17. Band über Aufsätze verschiedener einheimischen und ausländischen Verfasser, im Jahre 1969 zum 18. Band über das Symposium über Alkali-(Szik-)böden der Alkali-Subkommission der Internationalen Bodenkundlichen Gesellschaft, im Jahre 1974 zum 23. Band über den 100sten Jahrestag der Geburt von A. J. 'SIGMOND berichtet.

In 1968 nahmen folgende Mitglieder in der Arbeit der Schriftleitung teil: K. GÉCZY, BÉLA GYÖRFFY und S. SIPOS. Im folgenden Jahr starb R. BALLENGER, wem für seine unermüdliche und erfolgreiche Tätigkeit Agrokémia és Talajtan sehr dankbar ist.

Um den Anforderungen der Praxis besser nachzukommen, waren wir bestrebt über die Rubriken »Rundschau« und »Diskussion« hinaus, gemeinverständliche Werke von wissenschaftlichem Wert den in der Produktion arbeitenden Fachleuten zur Verfügung stellen. Demzufolge liessen wir im Jahre 1969 die »Kleine Bibliothek der Agrochemie und Bodenkunde« erscheinen, von der bisher 3 Bände veröffentlicht worden sind.

In 1970 wurde von der Ungarischen Akademie der Wissenschaften eine neue Schriftleitung ernannt:

Chefredakteur: I. SZABOLCS;

Technischer Redakteur: G. VÁRALLYAY;

Mitglieder: Z. FEKETE, K. GÉCZY, L. GEREI, BÉLA GYÖRFFY, A. KLIMES-SZMIK, I. LÁNG, I. LATKOVICS, G. PÁNTOS, J. SARKADI, S. SIPOS, P. STEFANOVITS und J. SZEGI.

In 1973 trat J. LŐRINCZ an die Stelle von K. GÉCZY.

Aus der Perspektive von 25 Jahren können wir mit Freude feststellen, dass unsere Zeitschrift von den in- und ausländischen Fachleuten, Instituten, Fach- und referierenden Zeitschriften gleicherweise beifällig aufgenommen worden ist. Ein Zeichen dieser günstigen Aufnahme ist, dass unsere Zeitschrift — trotz der sprachlichen Schwierigkeiten — eine beträchtliche Anzahl ausländischer Leser und Austauschbeziehungen besitzt.

In den bisher veröffentlichten 81 Heften der 24 Bände sind auf ungefähr 14 000 gedruckten Seiten nahezu anderthalbtausend Artikel erschienen, davon ein Drittel in den Rubriken »Rundschau« und »Diskussion«. Die ungarischen Verfasser repräsentieren Werkstätige von mehr als 40 inländischen Arbeitsplätzen (Institute, Lehrstühle, Wirtschaften, Unternehmen, usw.), durch die ausländischen Verfasser werden die Fachleute von 35 Ländern vertreten.

Trotz dem die Editions- und Redaktionspolitik unserer Zeitschrift, sowie ihre Grundprinzipien im vergangenen Zeitraum unverändert geblieben sind, war unsere Redaktion stets bestrebt mit der in der Agrochemie und Bodenkunde beobachteten schnellen Entwicklung Schritt zu halten. Eine besondere Bedeutung haben daher die in unserer Zeitschrift geführten wissenschaftlichen Diskussionen und jenes Forum, das die Zeitschrift den Vertretern von verschiedenen Standpunkten und Meinungen geschaffen hat.

Vom Jahre 1971 an, mit dem 20. Band beginnend, erscheint unsere Zeitschrift unter Mitwirkung der Ungarischen Bodenkundlichen Gesellschaft. Die Beziehungen zwischen den wissenschaftlichen Instituten und der Bodenkundlichen Gesellschaft, waren auch vordem schon gut, aber die auch formell realisierte gemeinsame Tätigkeit ermöglichte es in gesteigertem Masse,

dass unsere Zeitschrift sich mit dem Leben, den Veranstaltungen und Erfolgen der Ungarischen Bodenkundlichen Gesellschaft intensiver befassen kann.

Wenn wir die bisher veröffentlichten 24 Bände der *Agrokémia és Talajtan* betrachten, sehen wir nicht nur, dass das Lager unserer Autoren sowohl zahlenmässig, als auch in geographischem Sinne zugenommen hat, sondern auch das, dass in unserer Zeitschrift auch die seit ihrer Gründung aufgewachsene neue Forschergeneration mehr und mehr zu Wort kommt. Gleichzeitig vermissen wir mit Schmerz jene Mitglieder des Redaktionsausschusses, die in den vergangenen Jahren unwiederruflich von uns gegangen sind. K. PÁTER, G. DOBY, BARNA GYÓRFFY, S. KUTHY, Mitglieder des Redaktionsausschusses, sind nicht mehr unter uns.

Wir sagen Dank allen, die es in den vergangenen Jahren der Redaktion ermöglicht haben in Richtung des festgesetzten Zieles vorwärts zu schreiten. In erster Linie gebührt unser Dank der Ungarischen Akademie der Wissenschaften, die durch ihre moralische und materielle Unterstützung die Regelmässigkeit des Erscheinens der Zeitschrift sichert, weiterhin dem Akademie Verlag und Druckerei, deren Betreuung sehr wertvoll und wichtig ist. Nicht weniger wesentlich ist neben der materiellen Hilfe das Wohlwollen mit dem der weite Kreis der Fachleute die *Agrokémia és Talajtan* als ihre Zeitschrift anerkannt. Neben der begeisterten und selbstlosen Arbeit der Mitglieder des Redaktionsausschusses wird die Redigierung unserer Zeitschrift durch das zahlreiche Lager unserer Lektoren in grossem Masse unterstützt, deren Anzahl in der vergangenen Periode so bedeutend war, dass sich hier keine Möglichkeit ihrer Aufzählung nach Namen bietet. In der Arbeit der technischen Redaktion hob sich das Wirken von Frau O. PRETSCH hervor, die mehr als anderthalb Jahrzehnten hindurch ihre Aufgabe erfüllte, welche nach ihrem Rücktritt in den Ruhestand von Frau K. KESZTHELYI übernommen wurde.

Die Aufgabe einer wissenschaftlichen Zeitschrift besteht nicht nur darin, dass sie Verfassern Publikationsmöglichkeiten gewährt, sondern es ist ebenso wichtig, dass sie die Entwicklung der eigenen Disziplin mit Aufmerksamkeit verfolgt und eine Informations- und Organisationstätigkeit auf ihrem Gebiete ausübt. Im Laufe ihrer Tätigkeit müssen oft Brücken geschlagen werden, und zwar nicht nur zwischen den verschiedenen Ansichten, oder den einzelnen wissenschaftlichen Richtungen, sondern manchmal auch zwischen Generationen und auch über die Landesgrenzen hinaus. Bei der Redigierung einer Zeitschrift ist die Zielbewusstheit und Objektivität unentbehrlich. Es bedarf auf dem Gebiet jedes einzelnen Wissenszweiges einer genauen Orientierung, damit bei der Redigierung der Zeitschrift eine entsprechende Auswahl des wissenschaftlichen Materials statt finden kann. Sie muss kritisieren, um zu lehren, und die Diskussion inspirieren, um das Einverständnis zu fördern.

Diese Ziele waren uns vor den Augen während des vergangenen Vierteljahrhunderts und wir halten es für richtig, dass unser Redaktionsausschuss auch in der Zukunft in dieser Richtung hinschreiten soll.

I. SZABOLCS

Vingt-cinquième anniversaire de l'Agrokémia és Talajtan

Le premier numéro de l'Agrokémia és Talajtan est apparu en Novembre 1951, ainsi cette année nous présentons le 25ème volume jubilaire. En cette occurrence nous voulons donner aux lecteurs un court compte rendu de l'histoire de notre journal.

Précédemment à la fondation de l'Agrokémia és Talajtan il s'imposait déjà l'exigence d'une périodique hongroise pour publier les ouvrages s'occupant de la science du sol et de la chimie agricole. Avant la seconde guerre mondiale les experts hongrois en sciences agraires pouvaient publier leurs résultats de recherches dans différentes périodiques, en premier lieu dans «Kísérletiügyi Közlemények» (Rapports d'Expérimentation), «Mezőgazdasági Kutatások» (Recherches Agricales) et «Öntözésügyi Közlemények» (Bulletin de l'Irrigation). Alors que certains numéros des périodiques mentionnées étaient dédiés entièrement à la science du sol et de la chimie agricole, au cours des années les données expérimentales se sont accumulées et le nombre des chercheurs a augmenté. Par suite, la nécessité d'un journal spécifique est devenue urgente pour établir un contact plus direct entre les gens portant de l'intérêt aux mêmes problèmes scientifiques.

Quelques mois avant la fondation de l'Institut de Chimie Agricole (postérieurement l'Institut de Recherches de Pédologie et de Chimie Agricole de l'Académie des Sciences de Hongrie) on s'est déjà rencontré de trois numéros de la publication polycopiée «Talajvizsgálat» (Étude du Sol), une édition du Ministère d'Agriculture. Commencant par No. 4 et sous le titre «Agrokémia» (Chimie Agricole) l'institut récemment établi a pris à sa charge de l'édition et la publication de ce journal.

Au mépris de sa présentation modeste, ce journal a porté sur sa table des matières des articles intéressants et de valeur, entre autres «Le plan quinquennal de la chimie agricole en Hongrie» par K. PÁTER et «Emploi des méthodes rapides de l'analyse du sol pour assurer l'augmentation de la production agricole» par R. BALLENEGGER (Tom. 1. No. 4. 1949). Dans un des numéros suivants (Tom. 1. No. 8) on pouvait lire l'étude de A. KLIMES-SZMIK «Colloïdique du sol selon Mattson» traitant en détail les principes et les résultats de l'école nouveau de physico-chimie du sol, à peine connus en ce temps en Hongrie. En 1950 on trouve l'article intéressant écrit par G. VÁRALLYAY aîné sur «Les cartes de sol à grande échelle» (Tom. 2. No. 1-3).

Les quatre premiers numéros de l'Agrokémia és Talajtan — rédigés et publiés déjà par l'Institut de Chimie Agricole — sont parus au cours de 1951 et 1952 rendant compte de l'activité de plus d'une année. En ce temps la composition du comité de rédaction était la suivante:

Editeur-en-chef: Prof. Dr. K. PÁTER, alors directeur de l'Institut;

Editeur technique: Dr. J. WALGER;

Membres: Prof. Dr. R. BALLENEGGER, Prof. Dr. J. DI GLÉRIA, Prof. Dr. Z. FEKETE, Dr. BARNA GYÖRFFY, Dr. I. HEGEDŰS, Dr. S. KUTHY, Dr. L. MÁRKUS, Dr. I. PRETTENHOFFER, Dr. J. SARKADI et Dr. P. STEFANOVITS.

On doit particulièrement faire mention de la personnalité marquante de Prof. Dr. R. BALLENEGGER et de son rôle dans la mise au point des principes

de la rédaction ainsi que dans les travaux de l'organisation surtout pendant la première décennie du journal.

Agrokémia és Talajtan était une des premières périodiques scientifiques publiées en Hongrie après la seconde guerre mondiale, c'est pourquoi son profil devait être assez large pour donner la possibilité de publication aux experts travaillant dans les domaines voisins de science et qui, alors, n'avaient pas de journaux spécifiques. Par la suite, avec l'augmentation du nombre des périodiques scientifiques, le profil de l'Agrokémia és Talajtan pouvait être restreint.

Au cours de trois années certains changements se sont survenus dans le comité de rédaction. Dr. L. MÁRKUS, un des membres les plus actifs a décédé soudainement à une jeune âge et Dr. I. HEGEDÜS a résigné en raison de ses autres occupations. Ils étaient remplacés par Dr. S. ARANY, Dr. A. BACSÓ, Dr. V. FERENCZ et Dr. I. SZABOLCS.

En 1954, le No. 4 du Tome 3 était dédié à la mémoire du Prof. Dr. A. A. J. DE 'SIGMOND, le grand savant hongrois de la science du sol, à la 15ème anniversaire de sa mort. C'était en cette occasion que des experts étrangers — des représentant marquants de la science du sol internationale comme D. G. VILENSKY et V. A. KOVDA (URSS), A. DEMOLON (France), C. D. CHIRITA (Roumanie) — ont publié pour la première fois dans l'Agrokémia és Talajtan.

En 1956 Prof. Dr. G. DOBY et Prof. Dr. G. PÁNTOS devenaient membres du comité de rédaction.

En 1960 l'Académie des Sciences de Hongrie a nommé un nouveau comité de rédaction:

Editeur-en-chef: Dr. I. SZABOLCS;

Editeur technique: Dr. J. WALGER;

Membres: Dr. R. BALLENEGGER, Prof. Dr. J. DI GLÉRIA, Dr. L. GEREI, Prof. Dr. K. PÁTER, Dr. P. STEFANOVITS et Dr. J. SZEGI.

Jusque-là, le profil de la périodique ainsi que les principes de la rédaction étaient définitivement établis. Outre les articles exposant les résultats des recherches originales, tous les numéros contiennent des « Revues » renseignant de différents activités et événements dans le domaine de la science du sol et de la chimie agricole en Hongrie et en étranger. Comptes rendus de nouveaux livres sont aussi publiés régulièrement. Dans la rubrique « Débats » du journal on expose les opinions déviants concernant certains problèmes.

En 1964 le décès du Prof. K. PÁTER était une perte grave pour Agrokémia és Talajtan; Prof. J. DI GLÉRIA a résigné ses fonctions dans le comité de rédaction à cause d'une mission à l'étranger pour plusieurs années. Ils étaient remplacés par Prof. Dr. I. LÁNG et Prof. Dr. G. PÁNTOS en 1965.

Il y a aussi des savants étrangers qui publient régulièrement dans Agrokémia és Talajtan. Pour affermir les relations scientifiques internationales et faciliter les échanges des expériences et des nouveaux résultats, les résumés des articles exposant des recherches originales sont traduits en trois langues: anglaise, russe et ou allemande, ou française ou espagnole.

C'était en 1964 que le premier Supplément (au Tome 13) est apparu en langues étrangères, contenant les comptes rendus des chercheurs hongrois, présentés au 8ème Congrès International de la Science du Sol à Boucharest. Encouragé par l'accueil favorable, on a édité depuis lors plusieurs Suppléments; au Tome 14 (1965) les comptes rendus du Symposium sur les sols

sodiques, Budapest, 1964; au Tome 18 (1969) ceux du Symposium sur les sols salins et à alcali, Yerevan, 1969. Les Tomes 17 et 23 étaient aussi complétés avec des Suppléments; le dernier, dédié à la mémoire de A. A. J. DE 'SIGMOND au centenaire de sa naissance, contenait des articles écrits par des experts hongrois et étrangers.

En 1968 le comité de rédaction était élargi avec quelques membres nouveaux: Dr. K. GÉCZY, Dr. BÉLA GYÓRFFY et Dr. S. SIPOS. L'année suivante Prof. R. BALLENEGGER, à qui de son activité infatigable et fructifiante ainsi que de ses soins stimulants Agrokémia és Talajtan est bien reconnaissant, a décédé tranquillement.

Le nouveau comité de rédaction était nommé par l'Académie des Sciences de Hongrie en 1970:

Editeur-en-chef: Prof. Dr. I. SZABOLCS;

Editeur technique: Dr. G. VÁRALLYAY;

Membres: Prof. Dr. Z. FEKETE, Dr. K. GÉCZY, Dr. L. GEREI, Dr. BÉLA GYÓRFFY, Dr. A. KLIMES-SZMIK, Dr. I. LÁNG, Dr. I. LATKOVICS, Prof. Dr. G. PÁNTOS, Prof. Dr. J. SARKADI, Dr. S. SIPOS, Prof. Dr. P. STEFANOVITS et Dr. J. SZEGI.

En 1973, Dr. K. GÉCZY était succédé par Prof. Dr. J. LŐRINCZ.

Pour faciliter aux agronomes et cultivateurs de suivre plus strictement les résultats scientifiques récents applicables directement dans la pratique agricole, «La Librairie de Poche» de l'Agrokémia és Talajtan était initiée en 1969. Jusqu'à présent trois livraisons sont apparues.

L'accueil favorable général de l'Agrokémia és Talajtan dès l'abord était encourageant et stimulant. L'intérêt permanent à notre journal se manifeste aussi dans l'augmentation du nombre des abonnés et en Hongrie et en étranger. Nous maintenons un échange des publications avec plus de 300 instituts et établissements de 54 pays.

Les auteurs hongrois représentent plus de 40 instituts, départements d'université, laboratoires, associations, etc. En ce qui concerne nos auteurs étrangers, nous avons publié plusieurs études provenant de 35 pays.

Dans les 24 volumes environ 1500 articles sont apparus sur à peu près 14 000 pages.

Le comité de rédaction de l'Agrokémia és Talajtan a toujours ambitionné de tenir les lecteurs en pas avec le progrès de la science du sol et de la chimie agricole. Cette prétention a dirigé la sélection des articles à publier ainsi que l'établissement du profil scientifique des volumes suivantes. Un autre objectif de l'Agrokémia és Talajtan était de fournir des informations nécessaires aux gens travaillant dans la production. Ce sont surtout les comptes rendus de la colonne «Revue» qui servent à cette intention.

A partir du Tome 20 (1971) Agrokémia és Talajtan est édité en coopération avec la Société Hongroise de la Science du Sol.

Les attaches entre la Société et les instituts travaillant dans le domaine de cette science étaient toujours convenables et fructueuses. Depuis l'établissement de ces relations plus étroites, on est en état d'informer nos lecteurs en détail de l'activité, des programmes et des résultats de la Société Hongroise de la Science du Sol.

En parcourant les 24 tomes de l'Agrokémia és Talajtan on peut observer que parallèlement avec l'augmentation du nombre des auteurs — hongrois et étrangers — la jeune génération des chercheurs en science du

sol et en chimie agricole gagnent du terrain de plus en plus dans notre journal. En même temps, il y avait aussi des événements tristes. Au cours des années plusieurs auteurs et membres de notre comité de rédaction sont partis pour toujours. Le décédé du Prof. Dr. G. DOBY, Dr. BARNA GYÓRFFY et Prof. Dr. S. KUTHY étaient de pertes graves pour nous tous.

En cette occurrence je veux exprimer ma reconnaissance à ceux qui ont assisté au comité de rédaction dans ses efforts d'atteindre les objectifs de l'Agrokémia és Talajtan. On doit mentionner particulièrement l'Académie des Sciences de Hongrie, dont la support appréciée et l'assistance financière permanente assurent la publication régulière de notre journal. Nous rendons hommage à la Maison d'Édition et à l'Imprimerie de l'Académie des Sciences de leur travail éminent.

Nous étions toujours encouragé et inspiré par l'affection cordiale se manifestant à l'égard de notre journal de la part du large public des experts en Hongrie et en étranger. L'assistance animée des membres du comité de rédaction ainsi que l'attachement et la coopération d'un grand nombre des chercheurs — ils sont si nombreux que c'est impossible de les dénommer ici — qui évaluent les articles à publier, faisaient tous avancer l'apparition du journal. L'aide appréciée de Mme O. PRETSCH dans les travaux techniques de l'édition au cours de plus de 15 années mérite aussi reconnaissance. Dans ce poste elle était succédée par Mme K. KESZTHELYI.

Les devoirs d'une périodique scientifique sont divers. Par la publication des résultats des recherches elle peut créer un contact plus direct entre les experts; elle rend compte du progrès dans les branches données de science et, de plus, fait des efforts de surmonter les coupures entre les différents vues, pays et générations des savants.

Résolution et objectivité ainsi que l'expérience dans le domaine des branches voisines de science sont indispensables dans la rédaction soigneuse d'un journal scientifique. Ce n'est que dans ce cas que le journal peut remplir sa tâche: critiquer pour enseigner, inspirer le débat pour avancer l'unité de vues.

Nous avons essayé de faire nos mieux pour atteindre ce but pendant les 25 années dernières et ne cesserons pas de continuer de même.

I. SZABOLCS

Veintesimo quinto aniversario de la Agrokémia és Talajtan

Este número inicia el 25. tomo de la revista nuestra Agrokémia és Talajtan. Hasta que salga el mismo de la imprenta casi cumplirá sus actividades de un cuarto siglo habiendo salido el primer número de la revista en el mes de noviembre del año de 1951.

Los empeños para fundar una revista húngara dedicada a problemas edafológicos y agroquímicos tenían sus antecedentes ya mucho antes. Habían sido publicados ya antes de la II. Guerra Mundial numerosos artículos que se referían a diferentes ramas de nuestra ciencia en varias revistas y colecciones húngaras. Los especialistas habían publicado sus trabajos científicos principalmente en las revistas "Kísérletügyi Közlemények" (Experimentación Agrícola) y "Mezőgazdasági Kutatások" (Investigaciones Agrícolas) editadas por el Ministerio de Agricultura. Varios números de éstas contenían sobre todo u exclusivamente trabajos referentes a diferentes problemas de la edafología o agroquímica. Sin embargo aparecían artículos con ese carácter también en otras revistas de las cuales tenemos que destacar los tomos de la "Öntözésügyi Közlemények" (Revista de Recursos Hidráulicos).

Se inició propiamente la publicación sistemática de las obras mencionadas con la fundación del Instituto de Agroquímica (más adelante Instituto Investigativo de Edafología y Agroquímica) cuando aparece el día 1. del mes de agosto de 1949 el nuevo número de las publicaciones mimeografiadas "Talajvizsgálat" (Análisis de Suelos) bajo su nuevo título "Agrokémia" (Agroquímica). Ésta fue editada por el Instituto que también desempeñó las funciones de la redacción. A pesar de su presentación modesta la revista era de alta calidad, así que ya en el primer número se publicaron valiosas contribuciones a los problemas nuestros de entonces como "El plan quinquenal de la agroquímica húngara" por K. PÁTER y se encuentra entre las publicaciones el artículo de R. BALLENEGGER bajo el título "Aplicación de métodos rápidos del análisis de suelos en interés de nuestra producción agrícola". En el siguiente número (Diciembre, 1949) salió un estudio intitulado "La química coloidal de los suelos de Mattson" en el cual A. KLIMES-SZMIK ofreció los resultados y resumen de los principios de la nueva teoría físico-química de los suelos que en aquellos tiempos era todavía casi desconocida en Hungría. En los números 1-3. del año 1950. escribe G. VÁRALLYAY sen. sobre "Mapas detallados de suelos para la producción agrícola".

El primer número de la revista Agrokémia és Talajtan editada y publicada por el Instituto Investigativo de Agroquímica salió el mes de noviembre de 1951 y el 4. número al fin del año 1952, así que el primer tomo abarca más de un año de actividades. En éste tiempo el Consejo de Redacción se compuso de las siguientes personas.

Redactor principal: el Prof. Dr. K. PÁTER, el director de entonces del Instituto;
Redactor técnico: Dr. J. WALGER;

Miembros: los profesores Dres R. BALLENEGGER, J. DI GLÉRIA, Z. FEKETE, los Dres BARNÁ GYÖRFFY, I. HEGEDÜS, S. KUTHY, L. MÁRKUS, I. PRETTENHOFFER, J. SARKADI y P. STEFANOVITS.

Tiene que destacar al profesor Dr. R. BALLENEGGER que desde la fundación de la revista durante los primeros diez años desempeñó importantísimo

papel en la elaboración de los principios de la redacción, en varios trabajos de carácter organizativo.

Debido a la circunstancia que la Agrokémia és Talajtan era una de las primeras revistas publicadas en Hungría después de la II. Guerra Mundial, al principio tenía que ofrecer posibilidad de publicación también para investigadores trabajando en varias ramas de ciencias allegadas como la bioquímica y fisiología vegetal, fitotécnica y otras. Lógicamente cuando ellos adquirieron su propio órgano científico la Agrokémia és Talajtan ha limitado sus actividades al ramo especial nuestro.

Durante los primeros tres años hubo algunos cambios en el Consejo de Redacción. El Dr. L. MÁRKUS, uno de los miembros más activos, murió de joven y el Dr. I. HEGEDŰS abdicó por razones oficiales. El Consejo de Redacción era completado por los Dres S. ARANY, A. BACSÓ, V. FERENCZ e I. SZABOLCS.

En el año 1954 el 3. número del tomo 4. fue editado en memoria del profesor Dr. A. A. J. DE 'SIGMOND. A ésta ocasión publicaron por primera vez en la revista artículos de autores extranjeros, entre ellos tan famosos representantes de la ciencia del suelo como los Dres D. G. VILENSKI y V. A. KOVDA (U.S.S.R.), A. DEMOLON (Francia), C. D. CHIRITA (Rumania) etc.

Desde el año 1956 integran el Consejo de Redacción los profesores Dres G. DOBY y G. PÁNTOS.

El 10. tomo de la Agrokémia és Talajtan tenía una publicación por separado ofreciendo la lista completa de los artículos publicados hasta la fecha.

En el año 1960 la Academia de Ciencias Húngara ha nombrado el siguiente Consejo de Redacción:

Redactor en jefe: Dr. I. SZABOLCS;

Redactor técnico: Dr. J. WALGER;

Miembros: los profesores Dres R. BALLENEGGER, J. DI GLÉRIA, K. PÁTER, los Dres L. GEREI, P. STEFANOVITS y J. SZEGI.

Entre tanto el objetivo de la revista y los principios de la redacción han sido establecido definitivamente. Además de los artículos que presentan resultados de investigaciones en cada número de la revista la sección "Reseña" informa a los lectores de los hechos al igual nacionales e internacionales relativos a la ciencia del suelo y agroquímica. En las "Discusiones" pueden exponerse varias opiniones sobre un tema dado. La revista reseña los libros recientemente publicados.

El fallecimiento del profesor K. PÁTER fue una pérdida dolorosa para la Agrokémia és Talajtan en el año 1964. En el mismo año renunció al Consejo de Redacción el profesor J. DI GLÉRIA por consecuencia de una invitación al extranjero para varios años. Ellos fueron reemplazados en 1965 por los Dres I. LÁNG y G. PÁNTOS.

Científicos extranjeros están dando continuamente aportes valiosos a la Agrokémia és Talajtan. Para promover las relaciones científicas internacionales por un lado y facilitar el intercambio de ideas y de los resultados recientes el resumen de los artículos científicos son presentados en tres idiomas extranjeros: inglés, ruso y uno de los siguientes tres que son el alemán, francés y español.

En el año 1964 se publicó por primera vez en idiomas extranjeros un Suplemento (al tomo 13), en el cual fueron publicadas las contribuciones de los expertos húngaros al 8. Congreso Internacional de la Ciencia del Suelo.

Bucurest. La edición esa recibió una acogida tan favorable que de allí en adelante fueron publicados varios Suplementos; así al tomo 14 (1965) el material del Simposio sobre los suelos salinos e alcalinos organizado en Budapest, 1964; al tomo 18 (1969) el material del Simposio organizado por la Subcomisión de Suelos Salinos e Alcalinos de la A. I. P. en Yerevan, 1969. Se añadió también un Suplemento al tomo 17, una colección de artículos escritos por autores húngaros y extranjeros y últimamente al tomo 23 (1974) a la ocasión del 100. aniversario del nacimiento de A. A. J. DE 'SIGMOND.

En el año 1968 se amplió el Consejo de Redacción por nuevos miembros: los Dres K. GÉCZY, BÉLA GYÓRFFY y S. SIPOS. En el siguiente año falleció el profesor Dr. R. BALLENEGGER que atribuía mucho por sus actividades infatigables al progreso de la Agrokémia és Talajtan.

El nuevo Consejo de Redacción nombrado por la Academia de Ciencias Húngara en 1970 es el siguiente:

Redactor en jefe: Prof. Dr. I. SZABOLCS;

Redactor técnico: Dr. G. VÁRALLYAY;

Miembros: los profesores Dres Z. FEKETE, G. PÁNTOS, J. SARKADI y P. STEFANOVITS, los Dres K. GÉCZY, L. GEREI, B. GYÓRFFY, A. KLIMES-SZMIK, I. LÁNG, I. LATKOVICS, S. SIPOS y J. SZEGI.

En el año 1973 el Dr. K. GÉCZY fue cambiado por el profesor Dr. J. LÓRINCZ.

Con el fin de facilitar a los agricultores el empleo de los recientes resultados científicos en la producción iniciamos la edición de "La Pequeña Biblioteca" de la Agrokémia és Talajtan y fueron publicados hasta la fecha tres tomos.

25 años de actividades pasados podemos hacer constar con satisfacción que la revista nuestra fue acogida bien ya desde el comienzo por todo el mundo. El vivo interés por la revista se refleja en el creciente número de subscriptores al igual en Hungría y en el extranjero. También mantenemos un intercambio de publicaciones con más de 300 institutos e instituciones de 54 países.

Nuestros autores húngaros pertenecen a más de 30 institutos, departamentos universitarios, laboratorios, empresas etc. En lo que se refiere a nuestros autores extranjeros recibimos para publicar artículos de 35 países.

Así que han sido publicados cerca de 1500 artículos en 24 tomos o 14 000 páginas aproximadas.

El Consejo de Redacción de la Agrokémia és Talajtan siempre había hecho esfuerzos informar a sus lectores a tiempo del gran desarrollo en la agroquímica y edafología. Dirigidos por ésta aspiración seleccionamos los artículos, planificamos el contenido de cada número y al fin fuimos conscientes de que la tarea de la revista nuestra no solamente consiste en la información de los lectores sino también prestar ayuda a la producción agrícola. Esta necesidad se cubre por la publicación de discusiones, varias opiniones sobre el mismo tema.

A partir del tomo 20 la Agrokémia és Talajtan se publica en cooperación con la Asociación de Pedólogos Húngaros. Las relaciones entre la Asociación y los institutos que trabajan en esta rama de ciencias habían sido siempre buenas y eficaces. Por consecuencia de las relaciones establecidas aun más estrechas la revista obtuvo la posibilidad para hacer conocer a sus lectores más detalladamente las actividades, acontecimientos de la Asociación de Pedólogos Húngaros.

Hojeando los 24 tomos publicados de la revista *Agrokémia és Talajtan* puede notarse que en paralelo con el aumento del número de los autores nuestros húngaros y extranjeros la nueva generación de edafólogos y agroquímicos está logrando cada vez más espacio en la revista. Los tiempos pasados tienen un aspecto triste también. Algunos de los autores y otros, miembros del Consejo de Redacción durante los últimos años abandonaron a nosotros para siempre. La muerte del profesor Dr. G. DOBY y los Dres BARNÁ GYÓRFFY y S. KUTHY era una pérdida dolorosa para nosotros todos.

Quisiera aprovechar ésta oportunidad para expresar mi agradecimiento a todos que han prestado ayuda al Consejo de Redacción para que la *Agrokémia és Talajtan* pueda cumplir sus tareas. En primer lugar tiene que mencionar la Academia de Ciencias Húngara que por su asistencia permanente de alto valor y apoyo material había garantizado la sistemática publicación de la revista. Luego se debe mucha gracia a la Casa Editora e Imprenta de la Academia de Ciencias Húngara por su asistencia prestada en la solución de varios problemas nuestros de carácter técnico.

Había inspirado siempre las actividades nuestras el afecto hacia la revista de un círculo amplio de científicos tanto húngaros como extranjeros. La asistencia prestada por los miembros del Consejo de Redacción y la colaboración de tan gran número de expertos, que en éste lugar ni simplemente enumerarles no es posible, que revisaron los artículos remitidos habían promovido efectivamente la redacción de la *Agrokémia és Talajtan*. La ayuda de la señora O. PRETSCH experimentada en resolver problemas técnicos de la edición durante más de 15 años también merece nuestro agradecimiento. La sucesora de ella en este campo de actividad es la señora K. KESZTHELYI.

Los deberes de una revista científica son múltiples. Publicando los resultados de investigaciones facilita establecer contacto entre los expertos y no sólo registra el progreso en el referente campo de ciencias sino trata de eliminar las diferencias existentes entre opiniones, países y generaciones de científicos.

Objetividad, firmeza y también conocimientos detallados de las ramas de ciencias relacionadas con las nuestras son indispensables para la edición de una revista científica. Solamente en éste caso puede cumplir sus tareas la revista que son: criticar para enseñar e inspirar discusiones para promover consenso.

En el periodo de los 25 años pasados hemos hecho esfuerzos para lograr la meta esa y los continuaremos en el futuro también.

I. SZABOLCS

Двадцать пять лет журналу *Agrokémia és Talajtan* (Агрохимия и Почвоведение)

Настоящим номером нашего журнала «*Agrokémia és Talajtan*» начинаем издание 25 тома. Его выход в свет обозначает в то же время четверть века существования журнала, поскольку его первый номер был выпущен в ноябре 1951 года.

Стремление создать журнал венгерского почвоведения и агрохимии намного опередило начало выхода в свет «*Agrokémia és Talajtan*». Еще перед второй мировой войной значительное число работ по агрохимии и почвоведению публиковали в различных отечественных журналах и сборниках, в первую очередь в журналах «*Kísérletiügyi Közlemények*» и «*Mezőgazdasági Kutatások*», издаваемых Министерством Земледелия. Многие номера этих журналов полностью или большей частью публиковали статьи, занимающиеся вопросами почвоведения или агрохимии. Часто работы по почвоведению помещали и другие журналы, среди которых необходимо особенно выделить выпуск «*Öntözésügyi Közlemények*». Создание Института Агрохимии послужило началом систематической публикации работ по почвоведению и агрохимии, когда первого августа 1949 года вышел в свет новый номер выпуска «*Talajvizsgálat*» (Почвенные исследования) под названием «*Agrokémia*» (Агрохимия). Редактором и издателем этого выпуска был вновь образованный Институт Агрохимии.

Несмотря на скромный внешний вид, журнал был очень содержательным и требовательным.

Так, например, в первом номере, вышедшем в свет в августе 1949 года, была помещена статья К. Патера «О пятилетнем плане агрохимии в Венгрии», кроме того, среди опубликованных работ получила место работа Р. Балленегера «Использование новых быстрых методов почвенных исследований в интересах сельского хозяйства». В декабрьском номере 1949 года была опубликована статья А. Климеш-Смыка «Почвенная коллоидика Маттсона», в которой обобщались основные положения и результаты новой школы по почвенной физической химии, которая в то время была еще мало известной в нашей стране. В 1—3 номерах 1956 года вышла в свет работа Дь. Варалляй-старшего «Производственные почвенные карты».

Еще до создания нашего журнала возникла потребность не только в систематической публикации и критическом обзоре отечественных работ по почвоведению и агрохимии, но были созданы те методы редакции и издания, которые в основном действительны и сейчас.

Первый номер нашего журнала вышел в свет в ноябре 1951 года, как издание Научно-Исследовательского Института Агрохимии, 4-ый номер первого тома — в конце 1952 года, таким образом, первый том охватывает период деятельности более одного года. Первым ответственным редактором журнала в то время был Карой Патер, директор института, техническим редактором — Янош Вальгер. Эту обязанность К. Патер исполнял до 1960 года, т. е. до того времени, когда обязанность главного редактора была поручена автору этой статьи, а технического редактора Я. Вальгера в 1970 году сменил Дь. Варалляй-младший.

Членами редакционной коллегии первого тома были: Р. Балленеггер ди Глерия Янош, З. Фекете, Барна Дьёрфи, И. Хегедюш, Ш. Кути, Я. Шараки и П. Штефанович.

С начала выпуска журнала, в первом десятилетии его существования большая роль в издательской работе, в создании ее основ принадлежала Роберту Балленеггеру.

Поскольку после освобождения страны журнал «Agrokémia és Talajtan» являлся одним из первых научных журналов, профиль его необходимо было расширить с тем, чтобы дать возможность для публикации статей по тем областям смежных наук, которые еще не имели собственного журнала. К ним относились: биохимия растений, физиология растений, растениеводство и другие отрасли науки. Естественно, позднее, когда они получили возможность издавать собственный журнал «Agrokémia és Talajtan» ограничил свою деятельность до более узкого круга научных вопросов.

На второй год после выпуска произошли изменения в редакционной коллегии журнала вследствие смерти Ласло Маркуша, одного из самых активных членов редколлегии, и выхода из состава редколлегии И. Хегедюша в результате реорганизации.

В это время в состав редакционной коллегии вошли Др. Ш. Арань, Др. А. Бачо, Др. В. Ференц и Др. И. Сабольч.

В 1954 году 4 номер третьего тома был посвящен 15-летию со дня смерти Элека Зигмонда. В этом номере впервые были опубликованы статьи таких выдающихся зарубежных ученых почвоведов, как Д. Г. Виленский и В. А. Ковда (СССР), А. Демолон (Франция), Ц. Д. Хирита (Румыния) и т. д.

В 1956-ом году в состав редколлегии вошел Др. Д. Пантош и Др. Г. Доби.

В 10 томе «Agrokémia és Talajtan» в 1961 году в отдельном приложении к журналу опубликовали библиографию всех работ, опубликованных в течение десятилетия.

В 1960 году Венгерская Академия Наук назначила следующую редколлегию журнала:

Главный редактор: Др. И. Сабольч

Технический редактор: Др. Я. Вальгер

Члены редколлегии: Проф. Др. Р. Балленеггер, Проф. Др. Я. ди Глерия, Др. Л. Гереи, Проф. Др. К. Патер, Др. П. Штефанович и Др. Й. Сеги.

К этому времени не только определился профиль журнала, но в редакцию журнала стали регулярно поступать работы зарубежных авторов. Кроме статей, отражающих результаты научных исследований, в журнале получил значительное место обзорный раздел, который знакомит читателей с актуальными событиями в области почвоведения и агрохимии, как внутри страны, так и зарубежом. В разделе «Дискуссия» приводятся различные мировоззрения и мнения ученых. Увеличивается число и расширяется круг публикуемых в журнале рецензий на новые книги, на более значительные публикации, работы и выпуски.

В 1964 году умер Др. К. Патер, его смерть являлась тяжелой утратой для журнала; Проф. Я. ди Глерия вышел из состава редколлегии т. к. был командирован на длительное время за границу.

Их места в редакционной коллегии в 1965 году заняли Др. И. Ланг и Др. Д. Пантош.

В 1964 году к 13 тому был издан специальный выпуск журнала «Supplementum», в котором были опубликованы работы венгерских специалистов, посланные на VIII. Международный Конгресс Почвоведов (Бухарест). Это был первый специальный выпуск журнала, где работы публиковались на мировых иностранных языках — на немецком, английском, французском и русском языках.

В самом журнале, начиная с его первых номеров, для более легкого понимания и облегчения международных связей, в конце каждой статьи приводится подробное резюме на иностранном языке, начиная с 1960 года эти резюме публикуются на трех мировых языках, из которых постоянными являются английский и русский.

Редакционная коллегия журнала продолжает систематически издавать специальный выпуск журнала «Supplementum» на иностранных языках, так в 1964 году такой выпуск был издан к 14 тому по материалам Будапештского Симпозиума по Содово-засоленным Почвам, в 1968 году к 17 тому издали выпуск, содержащий различные работы Венгерских и зарубежных специалистов, в 1969 году к 18 тому — выпуск работ Ереванского Симпозиума по засоленным почвам, организованного Подкомиссией Засоленных Почв Международного Общества Почвоведов и, наконец, в 1974 году к 23 тому журнала был издан специальный выпуск, который был посвящен 100-летию со дня рождения выдающегося венгерского почвоведа — Элека Зигмонда.

В 1968 году в редколлегию вошли новые члены — Др. К. Геци, Др. Бэла Дёрьффи и Др. Ш. Шипош. В следующем году скончался Проф. Р. Балленеггер.

В новую редколлегию, назначенную Венгерской Академией Наук в 1970 году вошли:

Главный редактор: Проф. Др. И. Сабольч

Технический редактор: Др. Д. Варалляи

Члены редколлегии: Проф. Др. З. Фекете, Др. К. Геци, Др. Л. Герей, Др. Б. Дёрьффи, Др. А. Клиmesh-Смык, Др. И. Ланг, Др. И. Латкович, Проф. Др. Д. Пантош, Проф. Др. Я. Шаркади, Др. Ш. Шипош, Проф. Др. П. Штефанович и Др. Й. Сеги.

В 1973 году вместо Др. К. Геци в редколлегию журнала вошел Проф. Др. Я. Лёринц.

Для лучшего удовлетворения потребностей практики, кроме создания в журнале разделов обзора и дискуссий, мы стремились дать в руки специалистам, работающим в производстве, легко доступные для понимания, научно обоснованные работы. Поэтому в 1969 году редакционная коллегия начала издавать сборник *Agrokémia és Talajtan Kiskönyvtára* (Малая Библиотека Агрохимии и Почвоведения), из которого до настоящего времени выпустили три номера.

Обозревая прошедшие двадцать пять лет, мы с радостью можем установить, что с момента выхода журнал получил широкое признание и популярность у венгерских и зарубежных специалистов, научных учреждений, общественных и реферативных журналов. Подтверждением этого является то, что, несмотря на трудности языка, наш журнал имеет весьма обширный круг зарубежных читателей и партнеров по обмену.

До настоящего времени в 24-х томах, в 81-ом номере примерно на 14 000 страницах вышло в свет около полутора тысяч статей, одну треть которых составляют обзорные и дискуссионные статьи. Венгерские авторы представляют собой более чем 40 отечественных учреждений (институты, кафедры, хозяйства, предприятия), зарубежные авторы являются представителями 35-ти стран.

Несмотря на то, что в прошедший период система редакции и издания журнала осталась без изменения, редакционная коллегия стремилась идти в ногу с градиозным развитием в области почвоведения и агрохимии. Это стремление выражалось в тщательном отборе статей, в планировании профиля и содержании отдельных номеров и, наконец, но не в последнюю очередь, в мысле о том, что цель нашего журнала состоит не только в информации широкого круга специалистов, в опубликовании соответствующих научных работ, но и в оказании действительной и всесторонней помощи практике сельскохозяйственного производства. Особое значение имеют дискуссии и форумы, проводящиеся на страницах нашего журнала для представителей различных концепций и научных теорий.

Начиная с 1971 года, с 20 тома журнал издает Научно-Исследовательский Институт Почвоведения и Агрохимии Венгерской Академии Наук в сотрудничестве с Венгерским Обществом Почвоведов. Связь между научным институтом и Венгерским Обществом Почвоведов была хорошей и до этого времени, но оформленная совместная деятельность создала для нашего журнала еще более широкие возможности включиться в научную жизнь Венгерского Общества Почвоведов, принимать участие в его форумах и мероприятиях и т. д.

Просматривая 24 тома журнала можно отметить, не только то, что авторский лагерь расширился как в количественном, так и географическом отношении, но и то, что в нашем журнале все большее место начинают занимать новые школы почвоведов и агрохимиков, воспитанные со времени образования журнала. В то же время в редколлегии журнала нам болезненно не достает тех членов, которые в прошедшие годы безвозвратно покинули наши ряды. Нет среди нас первого редактора журнала Кароя Патера, из членов редколлегии — Роберта Балленеггера, Гезы Доби, Барна Дёрффи, Шандора Кути и Ласло Маркуша.

Мы выражаем благодарность всем тем, кто за прошедший период времени создал возможность для редколлегии журнала следовать в направлении немеченной цели. В первую очередь мы благодарны Венгерской Академии Наук, моральная и материальная поддержка которой обеспечила систематический выход журнала, Издательству Академии Наук и типографии за их подготовку и выпуск в печать.

Не менее важным чем материальная поддержка является та любовь, с которой широкий круг специалистов считает *Agrokémia és Talajtan* своим журналом. Наряду с усердной и беззаветной работой членов редколлегии, журнал получает поддержку от многочисленного лагеря наших лекторов, количество которых так велико, что здесь не имеется возможности для их перечисления. Выдающаяся роль в технической редакции журнала принадлежит Ольге Преч, которая исполняла эту обязанность в продолжении полутора десятилетий. После ее ухода на пенсию эта работа была поручена Каталин Т. Кестхейи.

Журнал не только предоставляет возможность специалистам для опубликования своих научных работ, но сопровождает вниманием развитие отрасли данной науки, продолжает свою информационную и организационную деятельность в данной области науки. В ходе своей деятельности журналу надо перебросить мост не только между различными научными мировоззрениями и школами, но между поколениями и странами.

При издании журнала необходима целеустремленность и объективность.

При редакции журнала для правильного выбора публикуемого материала необходимо иметь точные сведения по каждой отрасли науки. Надо критиковать, чтобы учить и инспирировать дискуссии, чтобы способствовать единству взглядов.

В прошедшие четверть века эти цели всегда были перед нами и в будущем редакционной коллегии журнала необходимо действовать в этом направлении.

И. САБОЛЬЧ

